

Fahwatas esmaast, agga siissti läks jut-
geste ja tassa hiljokeste seina, ja sai
warga kätte, kelle õlla peäl lambas olli.
Nüüd widi tedda moisa, ja pekseni seál
rängaste keppideja - witsadega. Kül mees
sai allati hirmo, siiski ta moisa rehhe
jures noddis rehhēpappi tagga Fahwa-
laste wilja, mis ikka ommeti tousis. Ei
olnud enam ellõ temmaga; sepärast
pannid moisawannemad tedda linnna wan-
gi, kus tedda kauge töle suuniti. Sedagi
wangis, raske tõ jures, sai ta ühhe laup-
mebhe käest leig suggu kaupa mäksa eest
teise honesse kandma, ja et se kui kaugel
ei olnud egaa tedda üksi ei jäetud, siiski
se pettis foer kiskus ka sest ennese poue ja
tasko. Se leiti ta jures ja jäble sai mees
hirmo. Kül olli tal nüüd libbe kā, hab-
bas palluma ja lubbas omma warga - wi-

sid

sid mahhaiärra. Sepärast widi tedda
male taggas, agga parrandamist ep ol-
nud suggu. Tännini ta olli agga wōt-
nud, mis kätte juhtus. Nüüd, kui näg-
gi, et teised keik ta eest kui tuld hoidsid,
halbas ta ka utsed ja firstud röövli - wi-
murdma. Ühhe rikka mehhē wiimse ral-
ha wiis ta õsel aidast ärra; sest aida usse
kangutas ta wåggise lahii, ja firsto pane
lõi ta firvega poleks. Ka se hirmus
wargus ja rišuminne sai awvalikkus, ja
nüüd ei tahnuud moisa - wannemad enam
temmaga tülitseda. Tedda sadeti kohto
alla, ei sest kimpust peästmud ta enam,
waid röövli nuhilus olli ta palk. Kun-
ninga piitsaga pekseni tedda, pak pandi
jalga, ja midi hopis ärra seina kauge
male, kus nisuggused hirmsad wargad ja
röövlid sunninga idle suuitakse, seini

)(4

surim